

Ἦσ' ὁπαδὸς οἰκτείρουσα βροτοὺς τῆς ἀπωλείας.
 Στυγερὰ γράφουσα καὶ φροσιγρωμοῦσα
 Πιστὸν παρίστας κάτοπτρον, αἰσθηματολογούσα,
 Ἐξεικορίζον τὴν μορφὴν τοῦ θνελλώδους βίου
 Ὡς ἡρεμὸς τις θάλασσα λείψανα ναυαγίων.
 Δεσμώτην ἐφάρταλτο ἐκτάκτον διανοίας
 Τὸν Προμηθεὶ ἐπὶ γῆς πεσόντα ἐκ Προνοίας.
 Πόσον ἀγρή ἐτήκετο, ὡς φαιρὴ λαμπὰς τις,
 Πρὸ τοῦ Χριστοῦ, ἥπερ τὸ φῶς γλῶκὸν ἔδρα πᾶς τις,
 Εἶχε τὸ πῦρ θεσπέσιον, τὴν λάμψιν οὐρανίαν,
 Εἰς ὑψηλὴν τ' ἀπέδωκε ἀγγέλων κοινωρίαν.
 Πῶς ἱλαρὸν ἐπέτρεφε τὸ φῶς τῶν ἀρετῶν σου
 Προσμαρτυροῦν τὰ ἔργα σου εἰς χεῖλη ὑμνητῶν σου.
 Περὶ ἡ Μοῦσα σ' ἔδωκε ἀγγελὸς τὰ πετάλῃς
 Ἐκεῖ ὅπου χαίρεις τ' ἀγαθὰ τοῦ Ὑψίστου, ἔρθα τάξεις
 Ἐπικρατεῖ αἰώνιος, ἀτάραχος καὶ φῶτα
 Ὑπέρλαμπρα δὲ στέφουσιν ὡς πνεύματα τὰ πρῶτα!...
 Ὅπου σὺ περιέπτασαι τὰ γῆρα στοιχεῖα
 Εἰς ὑψὲς ἐπορεύσῃς ἀγγέλλου ἐντυχία!
 Ὡς Φωτεινὴ, μονοήμενυσσον εἰς ζώσας δεσποινίδας
 Τὰς χρηστοτάτας πρὸς θεόν, βασίλους τε ἐλπίδας.
 Μετέωρον ἐξέλαμψας καὶ ἀλλαχὸς μετέβης!...
 Καταλιποῦσα ἄγατον πένθος ἀγρὴν ἀνέβης
 Εἰς τ' οὐρανὸν τὰ ἀχραντα μυστήρια!... ἐκ μνήμης
 Ἀγαθωτάτης, εὐκλεοῦς σέμνωμα εἶσαι φήμης.
 Παμμάκαρ νῦν σὺ ἀληθῶς οὐρανοπόρος βαίνεις,
 Πόσους ἀστέρων φαινοὺς φωτίζουσα ἐνφραίνεις.
 Δέξαι τὸ δάκρυ ποιητοῦ, Σκιὰ τῆς ποιητρίας,
 Ἐπὶ τοῦ Ἑλικωνίου τῆς ὅπ' ἄσμα ἀνλητρίας
 Ἡχεῖ περθίμως προσκαλοῦν τ' ἀρία τῆς τ' ἀθῶα
 Βελάζοντα εἰς τὴν μάρδραν τῶν ἔρθα ἡ ὑδρορροή
 Τῆς Κασταλίας μόρμυρον μεμψίμοιρον ἐκφέρει
 Ὑπὸ ρεφελὴν μέλαιναν, κἄν ἡ καρδί' ἀσπαίρη
 Καὶ ὑπὸ φθόγγων λυπηρῶν σπαράσσητ' ἡ ψυχὴ τῆς,
 Ἐσὺ ἦσο τὸ ἱνδαλμα, ἡ δόξα, ἡ προσεσυχὴ τῆς.
 Δέξαι τὸ δάκρυ θαλερὸν κ' ἡ αὖρα πτερνγίει...
 Πρὸς τὴν ἰτέαν πνέουσα τὸν τάφον σου δροσίξει.
 Τὰ ἄνθη σου τὰ εὖσσμα, τὰ λούλουδα κ' ἐκείνα
 Ἀμάραντοι καὶ νάρκισσοι; ἠνεωγμένα κρίνα
 Πέριξ στεφάνου ἀνθηρῶν ἐκ δάφνης καὶ μυρσίνης
 Περικοσμοῦν τὸ μάρμαρον τοῦ τάφου σου ἐξ ὁδύνης
 Μάτην ἐκεῖ ὁ ἥλιος ῥίπτει χρυσοῦς ἀκτῖνας,
 Τὴν ἔμπνευσίν σου ἐξέλιπας εἰς τὰς κλεινὰς Ἀθήνας.

Ἐν Ἀργουσιῶν, τῇ 4 Ἀπριλίῳ 1883.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ.

ΓΙΑ ΜΙΑ ΨΕΥΤΟΓΡΑΦΗ.

Γὰρ μὲν ψευτογράφῃ τί στερήθηκα;
 Ταῦς ἐμορφῶν τοῦ κόσμου ταῦς ἀρρήθηκα.

Ἐπὶ τὸν ἥλιον, ὅς τοις ἀνθρώποις, ἐπὶ τὴν ἐξοχήν,
 Ἡ ἀνοιξί τραβοῦσε ταῦς καρδίας,
 Ἀνάστειναι τοῦ κόσμου ἡ εὐωδία,
 Κι' ἐμέγατε μὲ σβοῦσε μὲν ψυχὴ...

Γὰρ μὲν ψευτογράφῃ τί στερήθηκα!
 Τοῦ Μάϊ τὰ τραντάφυλλα τ' ἀρρήθηκα.

Ταῦς ῥύχταις πάλι τοῦ καλοκαιριοῦ
 Ἐπὶ τὴν λάμψιν ἐνός γεμάτου φεγγαροῦ
 Ἀστραφτ' ἡ λίμνη κ' ἡ ἀκρογυαλιά,
 Ἐπὶ τὴν ἀμάλῃ ποῦ κοιμῶνται ἀγκαλιὰ...

Γὰρ μὲν ψευτογράφῃ τί στερήθηκα!
 Νυχτῶν χαριτωμέναις, σῶς ἀρρήθηκα.

Χειμῶνας. Τῆς γωνίας μας ἡ φωτὶς
 Ἀὖς κι' ἡθεῖς ἡ καὶ μένῃ τὰ μου πῆ.
 Ἐγὼ εἶμ' ἡ ζέστη, κι' ὅχι ἡ ἀστραπή
 Ποῦ κλέβει τοῦ κεραυνοῦ ἡ ἀπιστία...

Γὰρ μὲν ψευτογράφῃ τί στερήθηκα!
 Καὶ τοῦ σπητιοῦ τὸν πόρον τὸν ἀρρήθηκα!

Μὲν ῥύχται ἕνας πτωχός, γεμὶνὸ κορμί,
 Μ' ἀπλῶσε κρῦν χέρι γὰρ ψωμί.
 Καὶ τ' ὠσπρωξά, περὶ τῶν περὶ τῶν,
 Γὰρ τὰ προφθάσω χέρι πρὸς θερμὸν...

Γὰρ μὲν ψευτογράφῃ τί στερήθηκα!
 Καὶ τὴν καρδίαν μ' ἀκόμα τὴν ἀρρήθηκα.

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΣ.

Φυσοῦσε μέσ' στὸ πέλαγο γλῶκὸν τὸ βορριάδακι
 Κεῖν' ὁστραγε στὸ πλάγι τῆς τὸ κῆμα σὰν δελφίτι,
 Θαρρεῖς μαζί τῆς ἔκαρε κέκλειτο ταξειδάκι
 Κέσθο' ἀπὸ τῆς ζήλειά τῆς στὸ δῶμα του ἡ γαλήνη.

Ἀφροὶ σὰν ἀπὸ γιανασμιὰ χυλῖαδες μπουνκετάκια
 Στὸν παραβιοῦ τῆς ἔσκαζαν τὴν ἀσημέρια πλώρη
 Φούσκων' ἀγέρι πίσω τῆς, ἐμπρός τῆς κυματάκια
 Κι' ἀνάμεσά τῶν ἀνοιγε κέκλειτο τὸ βαπόρι.

Π

Τόρα τὴ θάλασσα νοτιά ἀνόμεντα φουσκώνει
 Καὶ ροβολᾷ στὸ πέλαγο τὸ κῆμα ἀγάλη ἀγάλη.
 Μὰ κείνη τὸ παράκι τῆς μαζί του δὲν ἀπλότει
 Καὶ πικραμένο ρίχνεται τὸ κῆμα στ' ἀκρογιάλι.

Νεράϊδα τὸ δρόμο του σὰν πρῶτα δὲν ἀνοίγει,
 Οὔτε φωτὶς στὸ δῶμα του ἡ κασταρὴ ματιά τῆς
 Ἀφρὸς σὰν ἀπὸ φίλημα καὶ τόρα δὲν τὸ πρίγει
 Βωθὸ πλανᾶται καὶ βωθὸ γυρνᾷ ἀπ' τὴ ξερητιά τῆς.

Ἐτσι γυρνᾷ στὰ στήθη μου μὲν πικραμένη ἐλπίδα
 Ποῦ μοῦ λεγε πῶς γλῶγορο τὸν ἐρχομὸ τῆς θάχης
 Περὶ σὰν μέραις, πέραςε καιρὸς κ' ὅμως τὴν εἶδα
 Ἀπ' τὸ πικρὸ ταξιδί τῆς τὰ μοῦρχειται μονάχη.

ΑΙΜΥΛΙΟΣ.

ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΙΣ. Ἐν τῇ περὶ τῶν παλαιῶν σχολίων
 τοῦ Ἀριστοφάνους διατριβῇ τοῦ γυμνασιαρχοῦ κ. Ν.
 Πετρῆ, ἡτις κατεχωρίσθη ἐν ἀριθ. 1 τοῦ Μαΐου ἀνάγνωθι
 Ἐν σελ. 12 στήλῃ 4. στίχ. 14 Βερνχάρδου ἀντὶ Βερνάρδου
 » » » 6 » 14 συμβολῇ » συμβολῇ
 » » » » » 47 Aristophanis » Aristophanis
 » 13 » » » 1 interpretatione » interpretatione
 » » » » » 10 φράσιν » φράσιν
 » » » » » 14 ἀριγνώτω » ἀριγνήτω
 » » » » » 18 τῇ » τῷ
 » » » » » 29 Χαλκεντέρου » Φαλκεντέρου